

ЕСЕ ЯК ФОРМА ПРЕЗЕНТАЦІЇ ЗНАНЬ ВИСОКОГО РІВНЯ

Проблеми сучасності, постійні соціально-економічні зміни та виникнення нових явищ у різних сферах суспільного життя, потребує застосування у навчальному процесі творчих та інноваційних процедур. Цим вимогам відповідає такий вид навчальної діяльності, як есе, успішне написання якого в багатьох відомих ВУЗах світу свідчить про володіння високим рівнем знань.

Есе (з франц. *essai* — спроба) — невеликий за обсягом прозовий твір, що має довільну композицію і виражає індивідуальні думки з конкретної проблеми і не претендує на вичерпне висвітлення теми.

Есе — це письмова робота абсолютно іншого наукового рівня культури навчальної діяльності. Есе концептуально відрізняється від традиційного реферату, який також сприяє поглибленню та закріпленню теоретичних знань, але при його написанні студент користується певною рекомендованою літературою, що обмежує самостійність. На противагу цьому есе припускає власну точку зору автора, яка зазвичай є нестандартною (творчою) та оригінальною.

Написання есе — це досить тривалий процес, який вимагає вільного володіння матеріалом та чіткої аргументації. Для того аби есе мало вигляд повноцінного, завершеного твору, необхідно щоб в ньому містилося ряд елементів: 1) чітко викладена суть наукової проблеми та її аналіз з використанням методологічного інструментарію; 2) аналіз статистичних даних та підбір цікавих прикладів з досліджуваної проблеми; 3) аргументація — міркування, що використовує факти, щирі судження, наукові дані і переконує в достовірності того, про що йде мова; 4) чітко сформульовані висновки, які ґрунтуються переважно на власних переконаннях та поглядах; 5) самооцінка (оцінка написаного в порівнянні з очікуваним результатом, алгоритмом).

При написанні есе автор, здійснюючи відбір даних, ознайомлюється не лише з вибраною проблемою, а й із суміжними їй, а при роботі з літературою він не просто відбирає необхідні абзаци тексту, а аналізує, порівнює і оцінює можливості їхнього застосування.

При оцінювання даного виду роботи до уваги приймається, по-перше, вміння сформулювати проблему та самостійно оцінювати результати по її значущості або боротьбі з нею чи мінімізацією її негативних проявів; по-друге, чітке володіння категоріальним апаратом; по-третє, критична оцінка наявних точок зору; по-четверте, здібність встановлювати зв'язки між ключовими науковими проблемами; по-п'яте, здатність вивчати протилежні підходи та сформулювати свій власний.

Саме есе, на відміну від усіх інших методів презентації і перевірки знань, має на меті реалізувати інтелектуальний потенціал через діагностику продуктивної, пізнавальної діяльності студента, який вмiє аналізувати, міркувати, порівнювати, виражати власну думку, шукати альтернативу та формулювати висновки.

Написання есе сприяє реалізації креативного наміру та суб'єктивних передбачень, узагальненню практичного досвіду та демонстрації самостійної позиції студента. Есе вчить чітко формулювати думки, коректно використовувати опанований понятійний апарат, послідовно висловлювати аргументи, вдало використовувати приклади та цитати; воно дає можливість нестандартного та оригінального висвітлення матеріалу.

Федірко Н. В., канд. екон. наук, старш. викл.
кафедри макроекономіки та державного управління

ПІДВИЩЕННЯ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОГО РІВНЯ МАГІСТЕРСЬКИХ ДИПЛОМНИХ РОБІТ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ

Фінансово-економічна криза в Україні поряд із диспропорціями на ринку праці, пов'язані з переважанням випускників гуманітарних спеціальностей, обумовлюють посилення конкуренції в сфері працевлаштування економістів-менеджерів. Це висуває високі вимоги до їх кваліфікації, і особливо магістрів за програмою «Державне управління економікою», спрямова-